

Jul i Taiwan.

At høre Johannesevangeliet kap. 1, 1-14 julemorgen er en af kirkeårets bedste oplevelser. At høre det på mandarin sammen med en flok unge teologistuderende i Taiwan, er lige så smukt. I sidste uge havde vi seminariets julegudstjeneste, og den 70-årige rektor Thomas Yu prædikede. Den sidste uge op til jul har de kristne travlt som i Danmark, skolen lukker, og studenterne skal ud i kirkerne og arbejde.

95% af Taiwans kristne er første generations kristne. Også de fleste teologistuderende er de første kristne i deres familie, måske endda på trods af familien. Ofte får de at vide, at de forræder deres familie ved at blive kristne. Modstanden fra forældrene er ikke så stærk som i muslimske lande - de risikerer ikke livet, men især sønnerne kan blive kaldt forrædere, fordi de ifølge den gamle kinesiske tradition har ansvaret for at passe forældrenes ånder, efter at de er døde. 5 ud af de 6 kinesiske lærere på skolen er præsteseminariet er førstegenerationskristne - og det er dem, der nu skaber kirke og teologisk uddannelse. Ikke noget at sige til, at der er nogle ting, de ikke får tid til og stadig har brug for støtte fra de gamle kristne lande til - som f.eks. de andre religioner.

Onsdag d. 21 var vi i 'interneringscenter i Taipei (de kalder det ikke et fængsel, men beboerne kan ikke forlade stedet, og de går i ens tøj). "Hvad er jeres største håb?" lød spørgsmålet beboerne. "At komme hjem," lød svaret. Forkyndelse og juleoptrin i to omgange til ca. 150 mennesker. Der var indonesere, vietnamesere, kinesere, thailændere og to amerikanere. Indoneserne rejste sig endda op og dansede.

Spørgsmål og info-folder, henvendelse til kontaktsekretæren, som er stiftsbibliotekar, cand. theol., pastor Lars Brinth, Aalborg, tlf. 60833509, E-mail: lrb@km.dk.
Se også Jens Dammeyers hjemmeside: www.jensdammeyer.dk

Juleforkyndelse i internatet i Taipei

Juleaften er meget anderledes i forhold til Danmark - netop præget af, at der er meget få familier, som er kristne. De, der er, har ingen juletraditioner, så reelt er der ingen familier at holde jul i. Juleaften foregår i kirken og i kirkens fællesskab. Min første juleaften i Taiwan (for 20 år siden) blev jeg spurgt, om jeg ville være julemand - på ægte amerikansk vis. Det lykkedes mig dog at slippe fri.

Prædikenen juleaften varer gerne fra 45-60 minutter.

Derefter er der fælles spising

og varm suppe. Der kommer ikke sne i Taiwan, men juleaften kan det være ned til 10 grader og regnvejr. Det føles rigtig koldt, når bygningerne langt fra er så gode som i Danmark.

Efter suppen går de ældre hjem, og de unge deler sig op i grupper (her er jeg stadig tung, tror jeg nok). Disse grupper af unge går ud i gaderne og synger julesange. Og hvert sted råber de englenes budskab fra juleaften ud i gaderne:

"Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Glædelig jul!"

Julesang og forkyndelse på gaden julenat.

De unge tager denne byvandring som et vigtigt ansvar og en stor glæde, og det kan godt vare til langt ud på natten. Hårdt arbejde, skal jeg hilse at sige. Det forlyder, at adskillige kristne hørte budskabet første gang sådan en julenat. De ældre deltager ved, at de går hjem og forbereder forfriskninger og varme drikke, så de unge kan lave ruten derefter. Disse 'pitstops' får deres helt egen funktion. På billedet er det sidste år hjemme hos den norske missionær Anna Sæther, som viser billeder og fortæller om Norge og norske juletraditioner.

Da Chiang Kai-Shek regerede, var juledag nationaldag og dermed fridag. Sådan er det ikke mere, så der er ingen fridage omkring jul. Taiwan er ikke et kristent samfund. Alt arbejde begynder igen mandag – også skolerne. Det er først op til kinesisk nytår, at man begynder at mærke den stemning i samfundet, som for os hører adventstiden til. Frokoster i firmaer og vennekredse og gavekøb. Rengøring alle steder, og samfundet lukker langsomt ned. Så, når julen er overstået i Danmark, så har vi stadig fridagene og hyggen til gode her.

Tak for de mange julebreve, flere end nogensinde - jeg skal til at læse dem. Dette er mit første julebrev i mange år. Julebrev og prædikener er ikke godt sammen. Har lige afleveret en boganmeldelse til Kristeligt Dagblad. En artikel til Præsteforeningens Blad blev accepteret og er måske i bladet i næste uge. I eftermiddag (d. 24.12) tager jeg toget sydpå til gamle venner - en præstefamilien, hvor deres datter var den første jeg døbte. Mandag tager til det største buddhistkloster på øen ('Buddhas Lys' Bjerg). De påstår at have arvet en tand fra den historiske Buddha, som skal lægges i et særligt skrin.

Tak for den megen støtte i det forgangne år! Projektet ser stadig lovende ud. Økonomisk er vi ikke foran, men vi er heller ikke bagefter. Er det ikke sådan, Vor Herre plejer at forsyne os - ikke for meget og ikke for lidt? Om status på den fremtidige støtte kan man følge med her: bellisit.dk/dammeyer/

I ønskes alle en velsignet jul og en god indgang i det nye år.

Jens

'Pitstop' hjemme hos den norske missionær Anna Sæther, som fortæller om jul i Norge.